

színvonalú szövegek keletkeznek: a versszerkezet fellazul, nincs a műnek vivőereje, szervesen elemek bontják meg az egységet, esetlegesen kerülnek egymás mellé a részek, igénytelenségre utaló eszközök jutnak szóhoz. Nagy számban sorjázunk az ilyen gyöngé darabok az Erdélyi-kötetekben. Ami figyelemre méltóvá teszi kései költészetét, az ilyen tünetek ellenében jön létre, a lankadó alkotói figyelem jó jelű koncentrációjának eredményeként. Időnként a sikerületlen versek rengetegéből váratlan meglepetések gyanánt ragyognak fel megragadó szépségű vallomások, az öregkor élethelyzeteivel társalkodó lélek bensőséges, tiszta egyszerűségű és igézően közvetlen hangú megnyilatkozásai. A hangulatlira szép példái találhatók köztük, elemi érzelmetípusok kifejezéséhez talál megfelelő versformát, az „őszikék”-tónus sajátos változatait teremti meg, a nyugodt és gondokat elűző derűs hangoltság hiteles megszólaltatására képes a költemények legértékesebb csoportjában.

